

FÜGGETLEN UJSÁG

TÁRSADALMI ÉS GAZDASÁGI KÉPES HETILAP A MAGYAR NÉP SZÁMÁRA.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Egészévre 2 frt.
Félévre 1 „
Három hóra 50 kr.

Szerkeszti és kiadja:
BAROSS KÁROLY.

Egyes szám ára 6 krajczár.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST (Köztelek).

Faure Felix.

Faure (olvasd Fór) Felix a francia köztársaság mostani elnöke. Azért mutatjuk be képét olvasóinknak, mert ama ritka férfiak közé tartozik, a kik kitartó szorgalommal és tiszta polgári erényeikkel, mondhatnók a legalsóbb fokról a legmagasabb polczra tudtak emelkedni. Mikor Faure elnökségéről olvasunk, eszünkbe jutnak azok a csodás régi idők, a melyekben tegnap még az eke szarvát tartotta és szántott az, a ki ma már fővezér, vagy

nemzetének fejedelmén, a melyekben tegnap még pásztor botjára támaszkodva juhait őrzé az, a kit világhírű becsületessége ma egy ország élére állított.

Faure is szegény polgári családból származott. Apja mesterember levén fiát is mesterségre, tímárságra taníttatta. Ügyességével csakhamar kiérdemelte mesterének jóakarátát és szeretetét, épp úgy mint később, mikor már a maga kezére dolgozott, ki tudta érdemelni vevőinek tiszteletét tisztessége és becsületessége által. Ő nem tartozott azok közé, a kik azt hiszik, hogy a kereskedőnek és iparosnak más a becsülete, mint más embernek, legyen az akár gróf, akár főispán, akár tudós. Az ő nézete szerint nem az volt az igazán derék kereskedő és iparos, a ki minél drágábban a nyakába tudta sózni a vevőnek a rossz portékát is, hanem inkább az, a ki csak jó árut adott mérsékelt árért. Így aztán a bizalom nőttön nőtt Faure iránt, eleinte csak az iparos körökben, majd a kereskedők között is annyira, hogy rövid idő alatt bör-nagykereskedővé lett, milliókat szerzett s annyi tiszteletet vivott ki magának a

lakosság minden rétegében, hogy végül Havreban képviselővé is megválasztották.

Franciaország köztársaság, még pedig erkölcsében annyira megromlott köztársaság, hogy mikor Périer lemondott az elnökségről, már szégyenérzethől is olyan embert kerestek az ország legelső méltóságára, a ki, ha nem is valami híres politikus, ha nem is valami fényes multu, előkelő származásu, de legalább munkás

és olyan tiszta jellemű, hogy az ő becsületességének fényével eltakarja azt a sok csunya piszkot, a mit a francziák közéleté felszínre dobott. Ezért esett választásuk Faure-ra, ezért lett ő Franciaország elnökévé.

Nagyon természetes tehát, hogy mikor a gonoszok őt is ki akarták kezdeni, nem támadták meg másban, csak a becsületességben. Miután azonban az ő életében foltra nem akadtak, feltúrták a poros aktákat s kapva kaptak azon a szédelgésen, a mit apósa elkövetett. Nagy feneket

keritettek a dolognak s azzal állottak elő, hogy a kinek az apósa csalt, az ne legyen egy országnak elnöke. Ezzel aztán nevetségessé is tették magukat. Hát tehet erről Faure, hogy az apósa nem volt a legtisztább jellemű ember? Mi több: Faure az apósát nem is ismerte, de még a felesége sem ismerte, mert két hónappal apja halála után született. S mégis ennek az embernek a büne vethetne árnyékot Faure-ra, vagy akár a feleségére, a kit az apja már megszületni se látott. Nevetségés. Hanem hát ilyen a gonzság, nem türi, hogy tiszta erény is legyen a világban.

Faure Felix.

MI HIR A POLITIKÁBAN?

A nagy malmok a kormány ellen. Régen hangzik már a panasz, hogy a budapesti nagymalmok, a melyek egymással szövetséget kötöttek, az által, hogy vámkedvezményvel hozhatnak be idegen, főleg román búzát, megrontják a magyar buza árát s a vidéki és kisebb malmok jövedelmét. Ezen akart az új földművelésügyi miniszter segíteni, a mikor e hónap első napjaiban kibocsátotta azt a rendeletét, a melynek értelmében a nagymalmoknak nem tiltja ugyan meg az idegen buza behozatalát, de a kedvezményt lejjebb szorítja s azt követeli, hogy a mennyi idegen búzát az ország határain behoznak, ugyanannyi lisztet vigyenek is ki az ország határain kívülre, nehogy konkurrencziát csináljon még saját fészükben is az idegen buza a magyarnak, hanem legalább itthon fogyjon a mi búzáunk s ne fizessünk idegen ocsuból örölt lisztért annyit, mintha jó aczélos magyar búzából örölték volna. Mielőtt ez a rendelet megjött volna, a malmok mindig azt hajtották, hogy úgy is úgy áll a dolog, a mint a gazdák kívánják, de a rendelet kibocsátása után kitünt, hogy nem mondtak egészen igazat. A malmok ugyanis erre a rendeletre egyszerűen kimondták, hogy leszálítják üzemüket, azaz, hogy nem örölnék többé annyit, mint eddig s ezáltal több ember marad munka nélkül, sőt talán a liszt is drágább lesz. Már pedig, ha eddig is kiment volna az a buza örölt állapotban, a mit behoztak, akkor ennek az üzemeszállításnak semmi értelme sem volna, mert akkor a malmoknak ebből nagy kárunk támadna. Így azonban kitünt, hogy ők a réven is, a vámon is nyertek s mindkét nyereségüket a magyar gazda fizette meg. A malmok tehát hadat üzentek a miniszternek, a ki ezt a nyuzó gazdálkodást határai közé akarta szorítani. Most aztán majd elvállik, hogy melyik fél lesz győztes.

A parlamenti béke. Megírtuk annak idején, hogy gróf Apponyi Albert a millenniumi ünnepekre való tekintettel tisztességes békét ajánlott a kormánypártnak s e békeajánlatot eleintén általában nagy örömmel fogadták. Báró Bánffy miniszterelnök azonban a héten olyan beszédet tartott az országházában, a melyből igen sokan azt vették ki, mintha a kormány a harcot tovább is kívánná folytatni. Az ellenzéki pártok azonban még egy tüzetesebb beszédre várnak a kormány részéről, mielőtt a békét ők is elejtenék.

Darányi Bécsben. Darányi Ignác földművelésügyi miniszter a napokban Bécsbe utazott. A miniszter bécsi utazása a kiegyezési tárgya-

lásokkal van kapcsolatban. Darányi Ignác földművelésügyi miniszterrel együtt Liptay István miniszteri tanácsos és Ottlik Iván miniszteri osztálytanácsos is Bécsbe utazott. A miniszter utja az Ausztriával kötendő állategészségi konvenczióval van összefüggésbe.

Az országházban a héten folytatták a költségvetési tárgyalásokat s befejezték azt a vitát, a melyet az ellenzék a kiegyezési tárgyalások körüli titkolódzás miatt megindított.

A január 10-iki ülésen Horváth Gyula volt az utolsó szónok, a ki az Ausztriával való kiegyezésünk tárgyalásának tovább folytatása mellett tartott beszédet. Azután befejezték a miniszterelnöki tárcza felett való vitát s megszavazták a költségvetésnek ezt a tételét is.

Január 11-én folytatták a költségvetési vitát s a rendelkezési alapról szóló tételnél igen sok oldalról támadták a kormányt. A rendelkezési alap az az összeg, a melyet a kormány a saját belátása szerint felhasználhat a nélkül, hogy nyilvánosan be kellene számolnia róla, hogy mire. Miután ezt az alapot a kormány tavaly nem Magyarország érdekeinek a külföldön való megvédelmezésére fordította, hanem idehaza a vidéki lapok némelyikének megvásárlására fordította s azokat a kormány szekértolóivá tette, a helyett hogy meghagyta volna az igazság harczosainak: annál fogva az ellenzék heves támadást intézett a kormány ellen s azt javasolta, hogy a rendelkezési alap ne szavaztassék meg neki. A bürzoliberalis-párt azonban 19 szótöbbséggel elfogadta a tételt. Ezután még Bánffy tett ígéretet, hogy a honvédek segélyezésének ügyét rendezni fogja, mire az ülés néhány kérvénynek, köztük a véderőtörvény megváltoztatásáról szólónak elvetésével az ülés véget ért.

Január 13-án letárgyalták és megszavazták a király személye körüli miniszterium költségvetését. Nagy vihar és sok izgalom fűződött a vitához, a melyet báró Jósika Samu miniszter nyilatkozata keltett. Pázmándy Dénes ugyanis azt követelte, hogy a bécsi kancelláriai épületről, a hol a király személye körüli magyar miniszter székel s a magyar delegáció ülészik, távolíttassék el a kétféjű sas. Báró Jósika Samu erre egyszerűen kijelentette, hogy a liberalizmusba a türelmetlenségnek még csak látszatát sem akarván vegyíteni: a czimer marad ott, a hol van. Azt ugyan kegyesen megígérte, hogy a kancelláris épületre magyar czégtáblát üttet. Az ellenzék összes kiváló szónokainak beszéde után megtörtént a szavazás és 131 szóval 78 ellenében elfogadták a tételt.

Január 14-én az országgyűlés a horvát költségvetést tárgyalta s mondhatni, ilyen szép vita igazán ritkán fordult még elő a házban. A főszónok Tomasics horvát képviselő volt, a ki

bizalmat akar a magyar és horvát között s e bizalom helyreállítására a legalkalmasabb pillanatnak a millenniumot tartja. Ugron és Kossuth Ferencz válaszoltak Tomasicsnak s elismeréssel jutalmazták Tomasics törekvéseit. Ezután a belügyminiszteri tárcza költségvetése következett, a melynél főleg a választási visszaéléseket lobbantották a kormány szemére az ellenzéki képviselők.

A transvaali villongások miatt majdnem komoly neheztelés támadt Németország és Angolország között. Transvaalban tudniillik azok, a kik a fennálló rend és kormány ellen fellázadtak, nagyobbrészt angol alattvalók. A transvaali kormány azonban a lázadókat nagyon rövid idő alatt leverte, a mely alkalomból a német császár üdvözlő táviratot küldött a transvaali kormánynak. Az angol kormány emiatt annyira megharagudott a német császárra és Németországra, hogy nyomban néhány hajót mozgósított, mintha háborút akarna indítani Németország ellen. A dolog azonban egy kis kardesörtetésen túl nem ment, s rövid egy hét lefolyása alatt újra szent lett a békekesség.

Az olaszok kemény harcokat kénytelenek folytatni Afrikában a gyarmatukon a benszülöttek ellen, a mely még végzetes kimenetelű lehet az olasz csapatokra nézve. A benszülött abessziniaiak közel 60 ezer emberrel támadták meg Baratierinek nem is egészen 15 ezer emberből álló seregét s úgy körülvették egy megerősített városban, hogy vagy győzniök kell, vagy odavesznek szomjan. Eddig a benszülöttek két rohamot intéztek az olaszok erődített állása ellen, de mind a kétszer csufosan visszaverettek.

A spanyolok sem szerencsések kubai gyarmatukkal; ott is lángban áll az egész tartomány s Martinez Campos a spanyol fővezér már majdnem le is mondott a siker kivívásáról. Pedig 200 ezer katona áll Camposnak a rendelkezésére s még sem tudja megfékezni a felkelőket. Az anyaországban már arról kezdenek gondolkozni, hogy megadják Kubának az önkormányzatot, hogy így egyszer s mindenkorra véget vessenek a lázongásoknak. Meglehet azonban, hogy mire a spanyol kormány erre a lépésre elszánja magát s ennek a híre Kubára elérkezik, akkorára a felkelők maguk is kivívják maguknak az autonómiát.

MI UJSÁG?

Tisztelettel felkérjük mindama előfizetőinket, a kik még hátralékban vannak, sziveskedjenek az előfizetési pénzeket kiadóhivatalunkba juttatni, nehogy a lap küldését beszüntessük.

Sulyos beteg főherceg. Albrecht Salvator főherceg *Károly Salvator* főherceg és Mária Immakulata hercegasszony fia már több hét óta beteg és Svájcban tartózkodik. Ujabb hírek szerint az ifju főherceg állapota meglehetősen kedvezőtlen és mint bécsi tudósítónk táviratozza, a beteg főhercegnek legidősebb testvére, Salvator Lipót főherceg és neje Blanka hercegasszony már e hó 3-án, a szülők pedig tegnap este utaztak a beteghez. Salvator Albrecht főherceg 1872. nov. 22-én született, jelenleg tehát 24 éves és a 11-ik huszárezrednél kapitány.

Rablógyilkos a lądában. A Varsó közelében levő Stonya nevű pusztán nem régiben három tisztességesen öltözött egyén jelent meg a gazdagság hírében álló földesurnál és éji szállást kértek, minthogy állítólag a vonatról lekéstek. Barátságosan fogadták őket. Pár óra múlva elbucsuztak, azt mondván, hogy gabnavásárlásokat fognak eszközölni a vidéken s egy nagyobb lądát hagytak ott, melyet a háziak egy kamarában helyeztek el. Mikor hosszabb idő múlva sem tértek vissza, a földbirtokosnak gyanuja támadt s egy esetleg jelen volt szomszédjától kísérvé, a kamarába ment, hogy a lądát megtekintsék. A nagy házörző eb véletlenül követte őket, azonnal morogva a lądának rohant és annak deszkáit kezdte tépdetni. Erre gyorsan embereket hívtak elő és kilyukasztották a lądát, melyből emberi hangok hallatszottak. A mint a födelet leemelték, egy honyhakkéssel fölfegyverkezett ember ugrott ki a lądából s az ott levőknek rontott, de az eb torkon ragadta s el nem eresztette. A rabló erre beismerte, hogy szándéka volt éj idején társait bebocsátani s a háziurat kirabolni és megölni. Este, miután a legmeszebb menő óvintézkedéseket megtették, kioltották a gyertyákat és minden elcsendesült. Egy óra után a kamarában elrejtett emberek halk kopogást hallottak az ablakon, kinyitották s erre a rablók egyike bemászott. Azonnal elfogták és megkötözték, míg kiabálásától társai figyelmessé téve, el akartak menekülni, de a ház szolgálai elfogták őket. Mind a négy rabló, a kiket átadtak a bíróságnak, már többször büntetett gonosztevő.

Veszedelmes csolnakázás. Borzalmas eset történt Titelben. Négy földesgazda, névszerint Gyujja Lovrin, Zsiskov Tanaszi, Ácza Levák és Toma Karavo okvetlenül át akartak menni a Tiszán Rezsőfalvára. noha itt a közlekedés a roppant jégzajlás miatt már hetek óta szünetel. Valahogyan megindultak a partról esónakon s evezés közben nagy ügyességgel

siklottak tova a jégtáblák közt. A folyó közepe felé azonban mind sűrűbben tömörültek a jégtáblák s minden erejüket össze kellett szedniök, hogy az uszó jégdarabokat a csónak mellől elfordítsák. A Tisza közepén végre, hová nagy nehezen megérkeztek, az uszó jégtáblák egy körülvették a csónakot, hogy sem előre sem hátra nem bírtak mozdulni. A csónak fölött jéglapra jéglap torlódott s minden perczen attól lehetett tartani, hogy felborulnak. Gyujja Zovrin fölkelte, hogy a jégtáblákat kézzel odább mozgassa a csónak széléről, de a jéggel együtt a Tiszába zuhant. Toma Karavo utána nyújtotta a kezét, de a szerencsétlen ember oly erővel kapaszkodott bele, hogy a csónak félredült s a mentő is a hullámok közé esett. A másik két ember nem mert ezek után mozdulni, hanem kétségbeesetten kiáltozott segítségért. Az itt telelő hajósok nagy későre meghallották a kiáltást s hosszas küzdelem után kiszabadították a halál torkából mind a négy embert. Gyujja Lovrin másfél óráig volt a jégtáblák közt s életéről lemondtak. A más három ember életét alkalmasint megmentik az orvosok.

Farkasnak ujmódi halála. Ritkán jut farkasnak az a szerencse, hogy olyan különleges halállal muljék ki az árnyékvilágból, mint a vonat által való elgázolás. Ez történt meg a napokban egy farkassal az arad-esanádi vasutak vonalán Varsánd és Kisjenő között. Az előző éjjelen ugyanis az egyik vasuti ór a lakása telkén három farkast vett észre s fegyverével közéjük lött. Az egyiket alkalmasint megsebesítette s a sebesült ordasnak nehezebbre esett a futás a másik kettővel. Csak a vasuti sinekig bírt eljutni. Éppen akkor robogott arra egy vonat s a mozdony széthasogatta a hatalmas állatot. A közelben lakó oláh nép a farkas szőrét babonából összeszedte. Hogy mire lesz az jó, milyen bajoktól fogja az az együgyű népet megszabadítani, azt csak ők tudják.

Befalazott férj. A napokban borzasztó büntényt derítettek föl a torontálmegyei Dolován. Rudojev Krisztina már 23 éve, hogy vadházasságban élt Gladenics Markoval, a ki az utóbbi időben nagyon rosszul bánt az asszonynyal, több ízben fenyegette, hogy már talált magának más szeretőt. Deczember 24-én este Markó — az asszony állítása szerint — ismét részegen jött haza és veszekedni kezdett. Dühében fejszét ragadott, de az asszony meglökte úgy, hogy a férfi az ágyra bukott. Az asszony most a fejszét kiragadta a kezéből és a férfi fejére ütött. Mikor látta, hogy Marko meghalt, azon volt, hogy a holtat eltegye láb alól. Kivitte a konyhába, ott a nyitott tüzhely üregébe szorította, a nyilást téglával és sárral befalazta. Január hó 1-ső napjain haza kerültek Gladenics fiai s apjuk után tudakozódtak. Az asszony a kérdezősködésre zavart feleleteket adott, mindketten feljelentették, hogy apjuk eltűnt. A községházán már a körözvényt is kiállították. A esendőrség azonban házkutatást tartott; több

körülmény, de különösen az ágy fölött még látható vérnyomok felette gyanusnak tűnven fel, az asszonyt keményen vallatóra fogták, aki aztán keresés körben gyilkos tettét bevallotta és megmutatta, hová falazta be férjét.

A harang áldozata. Mohácsról írják: Egy harangnak lett áldozata Lőrincz Zsiga harangozó és városi toronyőr. A napokban éppen első torátóra harangozott, miközben a haranghoz oly közel ért, hogy a harang nyelve halántékán ütötte, úgy, hogy azonnal szörnyet halt. Midőn a másik toronyőr a toronyba felment, Lőrincz már nem élt. Vak feleséget és gyermekeket hagyott árván, nyomorban.

Szaj- és körömfájásba esett emberek. Eddig az a hit volt elterjedve még az orvosok között is, hogy a szaj- és körömfájás az emberre nem veszélyes. Két, Münchenben legutóbb előfordult eset azonban nagyon valószínűvé teszi, hogy a szaj- és körömfájás átragadhat emberekre is. Egy erőteljes asszonynak volt egy tejelő tehene, mely hirtelen betegségbe esett. Táplálója iránti nagy gondoskodásában kezeit nyalogattatta az állattal, de ezt a gyöngédséget két heti súlyos betegséggel váltotta meg, mely betegségében láza a rendkívül magas 42 fokra hágott és száját mindenféle dagadások lepték el, úgy, hogy szinte képtelen volt táplálkozni. Az asszonyt csak nagy ügyel-bajjal lehetett a haláltól megmenteni. A másik eset egy fiatal leányt ért, a ki halállal adózott a betegségnek. A járványnak az embereket illető nagy veszélyessége tehát kétségen kívül való s így a legnagyobb vigyázat szükséges.

Nyomor Szegzárdon. Néhány év óta Szegzárdon nagy a nyomor még azon lakosok között is, a kik a jobb időben nem kértek, hanem másoknak adtak alamizsnát. A nép elszegényedésének főoka az a nagy csapás, mely a filokszera pusztításai által reája nehezedett. A várost nyugatról és északról környező hegyek teljesen kipusztultak, úgy, hogy alig egyharmadrésze van csak újra amerikai szőlővel beültetve. A nagy nyomor különösen így tél idején tűnik fel nagy alakban, mikor se kenyér, se meleg szobája nincs a sorscsapás alatt nyögő népnek. A nyomor enyhítésére már évvel ezelőtt megalakult Simontsits Béláné buzgóságára a népkonyha, melyet az idén Bezerédi Pál miniszteri meghatalmozott földbirtokos vett át, ki azt a napokban nyitotta meg a szegények nagy örömeire. A népkonyhán naponként 100, sőt 150 szegény ember is kap meleg ételt.

Innen-onnan. Sopronban Schreiner Károly rusti jómódu gazda fia, közkatoná, a 76. gyalogezredben reggel a kaszárnyában szolgálati fegyverével agyonlőtte magát. Az öngyilkosság oka ismeretlen. — **Debreczenből** távirják, hogy Zöld Mihály favágó, mivel osztálysorsjegye nem nyert a huzáson, efeletti bánatában megőrült. — **Kartalán** a napokban *Hrn-esár* János liptó-tarnóczy drótostót az uton megfagyva találták.

Hogy a fehérenemű mosás közben össze ne menjen. Gazdasszonyaink gyakran panaszkodnak, hogy az új fehérenemű mosás közben összemegy. Különösen meg szokott pedig ez történni a gyapot-szöveteknél, mert a gyapotnak meg van az a természete, hogy forró vízzel érintkezve összehúzódik. Ezt az összehúzódást meggátolhatjuk azon egyszerű módon, ha a mosóvízbe szalmiákszeszt öntünk, még pedig ilyen arányban: 30 liter vízre 20 gramm szalmiákszesz. Ilyen formán még szappant is takarítunk meg, mert az ilyen módon előállított mosóvízzel szappan nélkül is el lehet távolítani a piszok nagyobb részét. Ne feledjük azonban, hogy a szalmiákszeszt nagyon eldugaszolt üvegben tartsuk, mert ereje könnyen elmegy s akkor aztán nem sokat érünk vele.

Az üszök folytatási kedvének feléhesztése. Gyakran megesik kivált tulságos jól tartott tarka üszöknél, hogy teljességgel nem akarnak folytatni. Ha így áll a dolog, egy pár hétre szűkebb kosztra fogjuk a jószágot, azután adjunk neki naponta egy kevés borba keverve 10 gramm borsot vagy 15 gramm tört paprikát szintén borban s ezen szerekből aztán a jószágnak megjön a folytatási kedve.

Az ecetes szagu hordók kitisztítása. A bortól kiürült hordók, kivált forró nyáron, ha még olyan jól kimossuk is, gyakran megecetesednek, annyival inkább pedig az olyanok, a melyeket ki sem mosunk. Az ilyen hordókba aztán bort huzni kész veszedelem volna, mert hogy a bor meg fogna ecetesedni, az bizonyos. Az ilyen ecetszagu hordókat sokan mésszel szokták tisztítani, olyanformán, hogy méssztejet öntenek beléjük s azzal jól meghempergetik a hordókat. Bizonyos, hogy ezen eljárás használ is, de az a baj, hogy a méssz nagyon erősen oda szokott tapadni a hordó oldalaihoz, különösen a szálkásabb helyekre, a honnan sokszori mosás, öblögetés után sem igen sikerül eltávolítani; már pedig a méssznek a borra nagyon rossz hatása van. Ne használjunk tehát e célra méssztejet, hanem igenis szódát, olajat, a milyen a kereskedésben is kapható. A szódával való tisztítás így történik: 1 kilónyi szódát 15 liter vízben föloldunk, azután fölforraltjuk, a mely folyadékot még azon forrón beleöntjük az ecetes hordóba, hirtelen ledugaszoljuk s gyorsan az egyik fenékről a másikra forgatjuk, hogy a folyadék a hordó minden részével bőségesen érintkezzék, ezután fél nap mindenestől állani hagyjuk, midőn is a hordót előbb meleg, azután hideg vízzel jól kimossuk. Legutoljára egészen tele töltjük a hordót vízzel, pár óráig így

hagyjuk s azután öntjük ki belőle, midőn is aggodalom nélkül fejthetünk bele újra bort.

Karók eltartásának olcsó módja abból áll, hogy az eltartandó karót vagy oszlopot, vagy bármiféle a földbe kerülő fát erős szappanoldatban áztatjuk, mely oldathoz előbb egy nagyon kevés mennyiségű kén-savat, vitriolt tettünk. Ugyanis ezen szappanos vízből a fa belsejében olyan anyag képződik, mely a fának minden legkisebb részét átjárja, a nedvességnek a fa alkatrészeihez való jutását kizárja és ez által a rothadást lehetetlenné teszi. Ezen eljárási mód oly jónak bizonyult, hogy Franciaországban a vasutak tafpfáit, deszkázatát, oszlopaikat, szóval mindazon faneműtárgyakat, melyek rendeltetése az, hogy sokáig a föld alatt maradjanak, mind ezen módon készítik elő és a szer mindenütt kitünőnek bizonyult.

A selyemhernyó etetése. Különösen a hol nem valami bővében vagyunk az eperfának, ott nagyon sokat ér az a tanács, a melyet e részben egy olasz újság ad. E szerint nevezetesen, sokkal kevesebb levéllel megérjük, ha a leveleket egészben adjuk és a hernyókat napjában csak kétszer, u. m. reggel 6 órakor és délután 4 órakor etetjük meg. Ha így járunk el a dolog körül, akkor a hol eddig 10 mázsa levél kellett, úgy most csak 7 mázsa lesz szükséges, a mi pedig nagy különbség. Egy jeles olasz tenyésztő, a ki ezen módon etetett, éppen annyi selymet kapott, mint a régi módszerű etetés mellett.

A lámpák szaga ellen. Sokszor borzasztó szagot árasztanak a petróleumos lámpák, a mit azonban egyszerű módon is könnyen elháríthatunk a következőképpen: A lámpa belét, mielőtt a lámpába tenénk, egy fél napig áztassuk ecetben, aztán jól kifaesarva szárítsuk meg. Ha az ilyen módon előkészített bél égett részét naponta levágjuk, soha sem fogjuk azt a kellemetlen szagot érezni.

A gazdaközönség hasznosan cselekszik, ha mag-szükséglete beszerzésénél a forrást nagyon is megfontolja. A tényleg megbízható fajazonos magvakat csak az olyan óriás forgalmu cézeknél, mint p. o. Mauthnernél lehet beszerezni, mert az ilyen világezégnek rengeteg nagy forgalma lehetővé teszi, hogy nagyon szerény haszonnal juttathassa a legmegbízhatóbb vetőmagot a gazdának.

Az Országos Magyar Kölesönös Biztosító-Szövetkezet Budapesten

ma hazánkban az egyetlen intézet, mely a kölesönösség elvén alapulván, **a legolcsóbb díjak mellett** eszközli a **tűzkárbiztosításokat**, melyeknél a feleknek a **jelentékeny megtakarításon** kívül más **előnyöket** is nyújt.

Az igazgatóság tagjai: **Teleki Géza** gróf elnök, **Csavossy Béla** alelnök, **Andrássy Géza** gróf, **Ahsbahr Leó** lovag, **Dessewffy Aristid**, **Komjathy Béla**, **Péchy Tamás**, **Rothkugel Arnold** lovag, **Rudnyánszky Béla**, **Szentkirályi Kálmán**, **Sztáray István** gróf, **Szőny Zsigmond**, **Teleki Sándor** gróf, vezérigazgató: **Szőnyi Zsigmond**. A szövetkezet igazolta a hozzáfűzött varakozásokat; káresetekben a feleknek a legrövidebb idő alatt megtéríti a tényleges kárt és előzékeny eljárásával kivívta magának a közbizalmat. — **A szalmás eleség és takarmánykészletek biztosítása** is olcsóbban eszközölhető a szövetkezetnél, mint bármely hazai intézetnél. Csakis a tiszta díjat és a kincstári bélyegét számítja minden másnemű illeték kizárásával. — Felvilágosításokat szívesen ad az igazgatóság Budapesten és az egyes községekben létesített ügynökségek.

GAZDASÁGI DOLGOK.

A pincze befolyása a borra.

Mindenki tudja, hogy a jó pincze a tartós, jó bor előállításának egyik mulhatatlan kelléke. Hasonlóképen, tudja mindenki, a ki a pinczekezeléssel foglalkozott, hogy a rendes erjedéshez meleg, lehetőleg változó hőmérsékű, a borok iskolázása és raktározásához pedig lehetőleg alacsony és nem ingadozó hőmérsékű pincze szükséges. Kevesen tudják azonban azt, hogy miért fontos ezen utóbbi feltétel.

Általánosan elterjedt nézet az, hogy a borok iskoláztatásához legjobb az igen hideg pincze. Ilyenek azok a pinczék, a melyekben a hőmérsék 12—15°C.; ez esetben azonban nem az említett hőmérsék miatt van előnyben a pincze, hanem azért, mivel a hideg pinczék rendszeren mélyebb fekvésűek is, állandóbb hőmérsékkel szoktak bírni, a mi a borok iskolázásánál a legkívánatosabb körülmény.

A tulságosan hideg és változó hőmérsékű pincze azért nem felel meg a kívánalmaknak, mert a bor a hőmérsék ingadozása folytán, a hordóban folytonos mozgást végez. Képzeljünk magunknak egy pinczét, a melynek hőmérséke téli időben 6°C-ra száll alá, nyáron ellenben 15—20°C.-ra emelkedik; ez esetben a hőmérsék-különbségek kiegyenlítődéskénél, mint-hogy a bor a hordóban egyenlőtlenül melegszik fel és a melegebb folyadék mindig felfelé emelkedik, a hidegebb pedig lefelé száll, a bornak állandó, hol gyorsabb, hol lassabb föl- és alászállása következik be s ennek az a káros következménye lesz, hogy a benne uszó és zavarodást előidéző részecskék sohasem jönnek nyugalomba s így nem ülepedhetnek le.

Mindenki tudja, hogy ha egy hordót utólagosan feltöltünk, a bornak teljes nyugalomban kell maradnia, úgy, hogy a pinczében még kopogni sem szabad; a hőmérsék ingadozása által előidézett mozgás ellenben sokkal erősebb, mint a melyet pl. kopogás stb.-vel előidézni képesek vagyunk. Különösen heves ezen mozgás olyankor, midőn a hőmérsék hirtelen változik.

Az utólagos töltögetésnek, különösen ha a töltögetésre használt borban vizahólyag van feloldva, az a czélja, hogy a finom, zavarodást előidéző részecskék, melyeknek súlya a bor részecskéihez hasonló, a vizahólyag-oldat által képezett csapadékban fenékre szálljanak. Az ily módon leülledett anyagok azonban, mihelyt a bor a hőmérsék ingadozása következtében mozogni kezd, szintén mozgásba jönnek. A bor mozgása oly heves lehet, hogy a hőmérsék ingadozás következtében a már megtisztult bor ismét zavarodottá válik, minthogy az erős mozgás által a már leült seprőrészecskék is forogni kezdenek.

Tegyük fel, hogy a hordó hőmérséke télen 6°C. és hogy a hordó hőmérséke tavasztól egészen a nyár

derekáig 10—15 fok C.-ra emelkedik; ez esetben a melegség a hordó-dongáktól a hordó központja felé nyomul. Legelőbb is a dongákkal érintkező borrészek melegeknek fel; mikor ezek felmelegedtek, helyükre egy másik rész nyomul. Ezen mozgás következtében a hideg folyadékáram folytonos érintkezésben van a hordó fenekén levő seprőrészecskékkel és ha a mozgás gyors, az előbb már megtisztult bor újból megzavarodik; így tart ez mindaddig, míg a bor felmelegedése tart.

Igen jól lehet látni a folyadéknak a hőmérsék-ingadozás miatt való mozgását akkor, ha egy palaczk zavaros bort rázatlanul a napra teszünk. Ha a nap a palaczkot melegíti, a mozgás befelé menő irányban tisztán kivethető lesz s a bor — melynek alján seprőrészecskék is vannak — megzavarosodik; ha egész nap a melegen és éjjelre a hideg levegőn hagyjuk a palaczkot, tapasztalni fogjuk, hogy a napon folyton zavart tartalom reggelre az egyenletes lehülés következtében megtisztul. Ha azonban a palaczkot egyenlő hőmérsékű helyre állítjuk, a teljes megtisztulás rövid idő múlva bekövetkezik és többé nem mutat hajlandóságot a zavarodásra.

Az elmondottakból az következik, hogy az iskolázandó bort tehát mély, hideg pinczékbe rakjuk; de nem az alacsony, hanem az ingadozástól ment hőmérsék az, melynek kedvéért ezt teszszük, mert ha csak tisztán akarnók a bort tartani, 16—20 fok C. egyenletes hőmérsékű pinczét is használhatnánk.

Az épületek alatt levő pinczék rendszeren 5—10 fok C. hőmérsék-ingadozást mutatnak. Legnagyobb a hőmérsék-különbség június és júliusban. Ha tehát ily viszonyok között a tisztítással várakozni nem lehet, előbb kell leszűrni a bort, mikor is a hőmérsék-ingadozások arra többé nem lehetnek zavaró hatással.

A malaczok lágyesontusága és az u. n. köszvény.

Ujabb időben annyi mindenféle bajjal kell küzdenünk a sertésenyésztésben, hogy nem terjeszthetjük elég gyakran és elég kiterjedten soha azon ismereteket, a melyek egyik-másik bajnak az elodázását vagy gyógyítását tartalmazzák.

Ez az oka, hogy jelen alkalommal egy olyan malaczbetegséget veszek e helyen tárgyalás alá, a mely — habár hazánkban elég gyakran előfordul — mégis gazdáink körében lényegére nézve nem igen

ismeretes és emiatt az ellene való védekezés és a gyógyítás is merőben hibás. Érttem a malaczkok u. n. köszvényét.

Alig van gazda, a kit nem hallunk köszvényes malaczról s ennek következtében való elpusztulásokról panaszkodni és pedig ha jól utána nézünk a dolognak, hát köszvényes malacz valószínűleg nem is létezik.

Hát a családi baj nem is az, hogy a betegséget egészen máskép nevezzük, mint a mi; a baj az, hogy ekként egyéb betegséggel felszerelvén a családi bajt, az ellen nem a természetének megfelelő módon küzdünk s így jó eredményeket elérni képesek nem vagyunk.

A köszvény ugyanis, melyet malaczainknál fenforogni vélünk, gyakran izom- és ízületi csuz, (reumatizmus) és nem az a csontbetegség, a melyet köszvénynek hívnak; avagy aztán csuz sem, hanem azon baj, a melyet helyesen lágyesontuságnak neveznek.

A köszvény ugyanis valószínűleg csak embernél és baromfinál fordul elő s abban áll, hogy a húgynek bizonyos alkatrészei keringnek a vérben és rakodnak le különösen végtagizületekbe; ellenben a malaczkok lágyesontuságának lényege az, hogy már anyjuk méhében kevés mészhez jutván s azután is mészvegyületekben szegény tejet szopván vagy más eleséget kapván, csonjaik lágyak maradnak, izületeik megdagadnak, hátuk, lábaik elgörbülnek, szóval így megnyomorodva elpusztulnak. Éppen, mivel köszvény esetén is megszoktak az izületek dagadni, tévesztik össze a gazdák a két betegséget.

Már most ha tudjuk, hogy a mit közönségesen köszvénynek hisznek, az tulajdonképen lágyesontuság s ha tudjuk, hogy ezt mi okozza — a segítség magától érthető. Azon kell ugyanis lennünk, hogy a bajt az anyák és növendékek megfelelő táplálása által megelőzzük. Sok mészvegyület kivált képen magvas eleségekben, különösen pedig hüvelyes vetemények magjában van, ezekből tehát egy kevés pótlékot nyújtani az egyéb eleség mellett anyának és malacznak, mindenképen csak előnyös lehet.

Minthogy pedig előre nem igen tudhatjuk, hogy van-e elég mészvegyület a nyújtott táplálékban, igen okosan cselekszik az a gazda, a ki hasas koczáinak s megszületett malaczainak eleségébe takarmány csont-lisztet tesz.

Ezt az anyagot 5 kilónként 2 forintért lehet vásárolni s adni lehet belőle fejenként és naponta koczáinak 10—20, malacznak pedig 3—6 grammot.

Még csak azt akarom mondani, hogy ez a lágyesontuság a gazda által egy másik betegséggel, t. i. a szopósok u. n. bénulásával is felelőképes; de erről a nem különben veszedelmes s emiatt a gazdára nézve nagyon érdekes bajról más alkalommal szólok.

Állatorvos.

MULATTATÓ.

Gyikó Magda.

Irta: Lithvay Viktória.

Bokoréktől hordja a szél
A muzsika hangját,
Bokor lánya szép Juliska
Tartja lakodalmát.

Együtt van az egész falu
Fiatala, véne,
Az alkalmi köszöntőknek
Se hossza, se vége.

Van kelete a jó bornak
S a csengő pohárnak,
Kulaesok és öblös kanesók
Kézről-kézre járnak.

A kinek van gondja, buja,
Nem gondol most véle,
Czigány mellett, jó bor mellett
Hogy jutna eszébe.

Eltart ez a dinom-dánom
Hajnal hasadtáig,
Sem a czigány, sem a jó bor
Nem fogy ki odáig.

S odaát a szomszédházban
Halvány méceses mellett,
Gyikó Magda egymagában
Hullat fájó könyvet.

Az a vidám muzsikaszó
A szivét úgy tépi,
Feltámadnak rég multjának
Keserű emléke.

Ott a halvány méceses mellett
Tündértánczot járnak,
Gyikó Magda fonnyadt ajkán
Hangos panasz támad:

„Én is voltam már menyasszony
Valamikor régen,
Nékem is volt kit szerettem,
Deli vőlegényem.“

„Szivemben a boldogsággal
Készültem a nászra,
De egyszerre átváltozott
Életem bús gyászra!”

„Százán, ezren elvérzettek
Ott a csataterén,
És közöttük első sorban
Az én vőlegényem!”

S hogy ne leljem, eltemették
Ott egy közös sírba,
De feledni, elfeledni
A szívem nem bírja!”

„Én is voltam hajdanában
Menyasszony, és boldog,
De azóta szivemben csak
Búbánatot hordok!”

„És azóta ily magányban
Elhagyottan élek,
S hogy az égben megtalálom,
Csak abban reménylek!”

Átvirrasztott éj után, a —
Nyugalom oly édes.
Gyikó Magda asztalán is
Kialudt a méceses.

S mikor annak alvó lángja
Még egy nagyot lobbant,
Gyikó Magda szive éppen
Útoljára dobbant.

Az asztalra ráborulva
Ugy találták halva,
Fájó szivét szorongatta
Meggmerevült karja.

Teste itt maradt, de lelke
Felrepült az égbe,
Mert ott várta, a csatában
Elhalt vőlegénye!

Honszerző ősaink históriája.

— Östörténeti képek. —

III.

(Avarok. Álmos születése. Árpád vezérré választása és a vérszerződés.)

Csaba királyfi biztatására sokáig nem hajlottak az Ázsiában maradt magyarok. Lassankint kidültek oldala mellől bujdosó bajtársai is; ő maga is elköltözött az árnyékvilágból, de Attila örökségének híre apáról fiura szállt s hol erősebben, hol gyöngébben mindig bolygatta őket a vágy, vajha visszaszerezhet-

nék a tejjel-mézzel folyó birodalmat, mely egykor Etele parancsának hódolt. Ez a vágy indította utnak vagy száz évvel később a magyarral rokon *avar* népet, mely *Baján* vezérlete alatt ugyanazon uton jött át Európába, amelyen hajdan a hunok jártak. A vitéz nemzet vállalkozását megint siker koronázta. Sok hadakozás és sok fényes diadal után ismét vissza volt hódítva Attila öröksége. Hogy aztán hosszú uralmuk alatt mit tettek, mit nem tettek, arról mélysegesen hallgat a krónika, mely csak arról ad számot, mint pusztultak el?

Élt a VIII. század legeslegvégén egy roppant harezias frank király, valami *Nagy Károly* nevezetű, a ki szintugy, mint egykor Attila, az egész világot hatalmába akarta hajtani. Nagy szájka volt ennek a szemében az erős avar birodalom; nem is volt addig nyugta, míg ezzel nem végzett. Tizenhét álló esztendeig tartott a háboru, míg végre teljesen megtörhette azt. Nagy részük a harezban pusztult el, a ki pedig életben maradt, az szolgasorsra jutott és utóbb felvévén a keresztény vallást, lassan-lassan annyira beleolvadt az itt lakó idegen népekbe, hogy talán még az öregapja sem ismert volna rá unokáira...

Innen-onnan négyszáz éve mult már a nagy hun király halálának, anélkül, hogy az ősi hazában maradt magyarok közt nevezetesebb dolgok történtek volna. Nyugodtan éltek halászva, vadászva, barmikat legeltetve. Földet nem műveltek, házakat nem építettek, hanem sátorokban laktak. Eledeleül nyájaik és esordáik tejét és husát, folyóik halát és erdeiknek vadjait használták. Ruházatukat vászonból s nyuszt, menyét, juh és más állatok bőréből készítették. Igazán gondtalanul éltek. Nem volt közülök senki, a ki a máséra áhítozott volna, mert gazdagok voltak valamennyien. Jámbor és szelid volt mind, akár csak a bárány. Hanem idők folytán nagyon megváltoztak. A szomszédos népekkel háborukba keveredtek, elszilajodtak s olyan kegyetlenekké és bosszúállókká váltak, hogy legkedvesebb foglalatoságuk a hadakozás és a rablókalandok lettek. Bátorságban, az íjj és nyíl használatában, kopjavesésben, no meg a lovaglásban nem volt párjuk széles föld kerettségén. Az egész nép 108 nemzetségből állott és hét törzsekre oszlott, melyeknek ezek valának a nevei: *Nyék, Kürt, Tarján, Jenő, Kara, Kaza* és *Megyer*. Ez elnevezések egyik-másik helység nevében még ma is fönmaradtak. Minden törzsnek saját vezére volt, kit vajdának is neveztek. Ezek független hatalommal kormányozták a népet s csak akkor léptek egymással szövetségre, midőn félni lehetett, hogy ellenségeik egyenként legyőzik őket. A hét törzs vezéreit a nép közönségesen csak „Hétmagyarnak” nevezte.

E hétmagyar egyikének a kilencedik század elején *Ögyek* volt a neve. Ez feleségül vevén egy másik tekintélyes vajda leányát, *Enesét*, ettől egy *Álmos* nevű fiat nemzett, kinek már születését is esodás dolog jelezte. Enesének terhes állapotában

különös álma volt. Egy karvaly röpült keblére, mely őt megtermékenyíté; majd egy fényes patakot látott eredni ágyékából, mely messze idegen földre elszármazott. Ebből azt jövendőlték az álomfejtő táltosok, hogy születendő magzatából messze földön hatalmas királyok fognak származni. E miatt kapta a gyermek születése után az Álmos nevet; és csakugyan testre és lélekre nézve egyaránt kitünő férfiú vált belőle. Magas és karsu termetű, barna ábrázatu, nagy, fekete szemekkel; s emellett kegyes, jószívű, bőkezű, bölcs és jó vitéz, úgy hogy a magyarok az ország minden dolgát az ő tanácsával és segédelmével végezték.

Ily vitéz és bölcs férfiú tanácsára és segélyére pedig sohasem volt tán nagyobb szükség, mint most,

E csatavesztés után kétfelé szakadtak őseink. Kisebbségük visszament újra az ősi, Volgavidéki hazába; a nagyobbik rész azonban tovább vándorolt napnyugatnak és azon a földön telepedett le, melyet a Bug, Neszter, Pruth és Szereth folyók hasítanak keresztül s a melyet éppen ezért *Atelköznek*, vagyis folyamközi tartománynak hívtak. Itt kipihenvén az ut és harcok fáradalmait, a törzsek és nemzetségek főnökei tanácskozássra gyűltek össze, a hol a kozárok fejedelme figyelmeztette őket, hogy gyöngeségüknek az a legfőbb oka, hogy nincs köztük egység, hanem szerte vannak szakadozva. Elhatározták tehát, hogy közakarattal egy fejedelmet választanak ők is, miként más népek, maguknak, a kinek aztán mindenki

Az erdő télen.

mert éppen ez időben rontottak a harcziás és vad besnyők a magyarokra, kiszorítván őket régi hazájuk földjéről. Nagy volt a zürzavar, csupán Álmos nem vesztette el fejét. Nagy okosan bőrből tömlőket csináltatott, azon aztán szépen átusztattak a Don folyamon, s némi vándorlás után a Fekete-Tenger északi részein, az ugynevezett *Lebediában* ütötték fel sátraikat. E föld akkoriban a rokon kozároké volt; a kozár fejedelem nagyon megörült a vendégeknek és erős szövetségre lépett velük a besnyők ellen, a kiknek támadásától bizony ő is tartott. Nem telt bele három esztendő, a mitől félt, bekövetkezett. Megjelentek az előrenyomuló besnyők és mi tagadás benne, le is győzték a szövetséges társakat. Nem volt nagy csoda, hiszen egy magyarra tíz besnyő is jutott.

engedelmességgel tartozik. Valának pedig a szerződő vajdák a következők: *Álmos, Előd, Ond, Kond, Tas, Huba* és *Töhötöm*, kiknek tekintete először is Álmosra esett, de a bölcs és előrelátó vezér hivatkozván hajlott korára, azt tanácsolta, hogy inkább fiatalabbat válaszszanak, a ki erős karjával el tudja majd háritani a folyton megújuló veszélyeket. A vajdák tehát Álmos helyett az ő fiát, *Árpádot* emelték föl pajzsaikra, ki még apján is túltett vitézség, bátorság és bölcsesség dolgában.

— A mai naptól fogva téged ismerünk vezérünknek, paranesolónknak; ahová szerencséd vezetend, mi követni fogunk!

Igy kiáltottak föl a tanácskozó főnökök s aztán ünnepélyesen esküt mondtak s ősi szokás szerint felmetszvének karjukat, mindnyájan egy szent edénybe

boesátottak néhány esőpp vért, annak a jeléül, hogy így ontassék vére azoknak, kik a most kötött nemzeti szerződést valaha felbontani merészelnék. És dícséretükre, legyen mondva, ámbár pogányok voltak, ez esküszereződést mind halálig hiven megtartották.

A szerződést a következő hat pontban állapították meg:

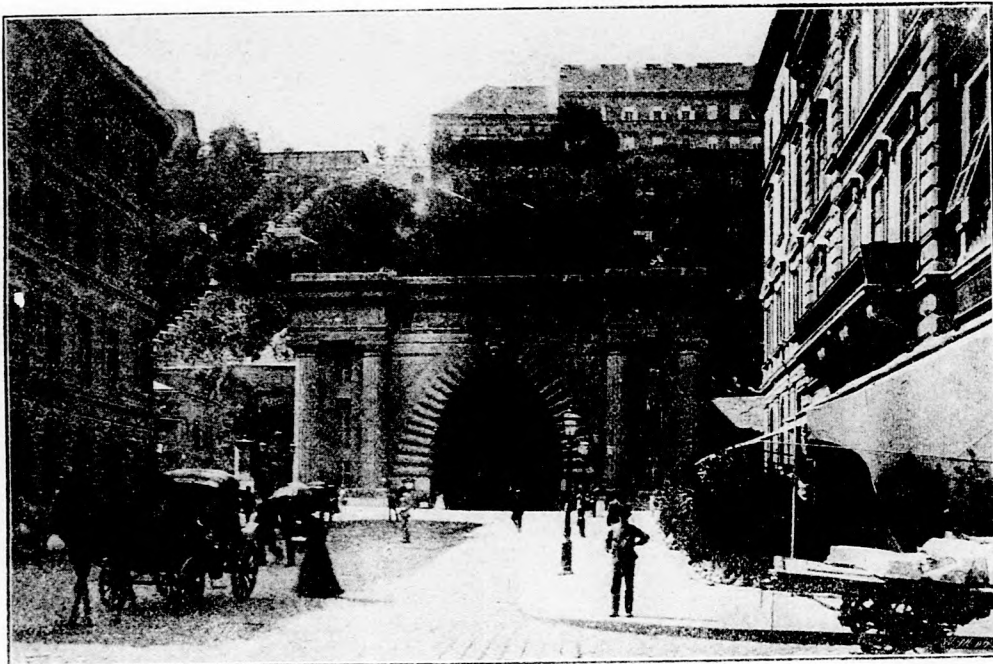
1. Míg Árpád nemzetsége él, a fejedelem mindig abból legyen. 2. A mit közösen szereznek, abban mind igazságosan részesüljenek. 3. Miután a Hétmagyar Árpádot és utódait szabad akaratból választotta fejedelmének, az ország tanácsából és kormányából sem maguk, sem utódaik soha ki ne zárassanak.

A habok.

Balla Jani, a legmódosabb molnár fia felállott a ladik orrára s nézte, bámulta a hömpölygő habokat.

Csipős éjszaki szél a parti füzes sárgult fonyadt leveleit belesodorta a folyóba, itt-ott egy csintalan keszeg csapott fel, bogarat sejtven a füzleveleken. A tuloldalalon kikötött lápokról átesapta a szél a kesergő oláhfurula hangját, az egyhangu danára oláh sihederek ugráltak a lápon.

Balla Jani csak a habot nézte, mintha mindenikben ott ragyogna annak a barna kis lánynak a szemefénye, kinek két orezáját más csókolja, nem ő, kinek ölelése menyországgal ér fel...

Budai alagut.

4. Ha utódaik közül valaki hűtlenné válnék, vagy viszályt támasztana közte és a főnökök közt, a bünsnek vére ontassék. 5. Ha valaki a szerződést akár a fejedelem, akár a törzsfők utódjai közül megszegné, örökre kiátkozott legyen a nemzetből. 6. A ki a nemzeti gyűlésekre megjelenni nem akar, kettéhasíttassék.

E szerződés által a hét törzsre szakított gyenge népből egy erős nemzet lett, melyet most már nem igen mertek szomszédai sem háborgatni, sőt olyan nagy hire jutott erejüknek és vitézségüknek, hogy VI. Leo görög császár már szövetséges társakul hívta meg őket Simeon bolgár fejedelem ellen, a kit három ütközetben meg is vertek és tömérdek hadi zsákmánnyal tértek vissza uj hazájukba, Atelközbe.

Alpári Lajos.

(Folytatása következik.)

Eh, reászedték, rutul kijátszották! Tulajdon apja, édes szülői voltak a rosszakarói: elküldték a malommal, melyet messzi, messzi — Titelbe adtak el.

Azalatt meg rossz híret költötték:

— „Lánynézőbe ment el!”

Hosszu volt az utja nagyon, bár ne is lett volna vége, Balla Jani nem ért vissza csak a negyedik hétre...

Ez alatt Pecze Dani feleségül vette Bogyó Juliskát...

A habok csak hömpölyögtek, duródtak egymásra. Janinak ugy tetszett, mintha susogásuk nem állna egyébből:

— Visszajövök!

— Várlak!

Hogy is volt csak?

Amint elhaladt a malommal az átjárónál, kiczövekölte a malmot, ott várta meg a lány! Mintha még most is érezné forró ölelését, csókjait az arczán. Beestellett, a mikor elváltak, még visszakiáltott a parton siró lányhoz:

— Ha pedig baj érne . . .

— Oh ne mondd azt, János!

*

— Örleni valót hoztam! — szolt le a partról az öreg Gabi, a sánta czimbalmos.

Balla Jani megfordult, kijött a ladikból, átvette az öregtől a félvéka buzát s mint ha pehely volna, bedobta a ladik fenekére. Hejh! pedig de megdolgozott érte az öreg Gabi tegnapelőtt éjjel; zörgött a hur alkonytól viradtig . . . A Dani huzatta.

— Egy köből tisztáért reggelig a nótám! — Bár csak félmérő lett a multság fogytán! — sohajtott föl Gabi, a kinek annyi a gyereke odahaza, hogy nevét se tudná mindnek felsorolni.

Eljárt a vén czimbalmos nyelve nagyon; Jani csak hallgatta.

Trágár nóta járta! Mikor besötétlett, eljött a menyecske, beizent az urának, hogy kész a vasora, várja a gazdáját. A Dani fölmordult, ne izenjen neki, szeretőnek szokás izengetni; hívatta be, nem jött.

Kiment érte s karjánál fogva akarta behuzni: az asszony karjain fel volt gyürve a ruha, olyan fehérek voltak azok, mint a pitlizett buzaliszt, de kék lett a helyük, hol Dani megfogta . . .

Balla Jani fölnézett e szóra, szemei villogtak, a vér forrt agyában, de elnyomta mégis kitörni készülő haragját.

Gabi meg folytatta.

Sikoltott az asszony s kiszabadult a részeg ember kezei közül. Odabent kezdődött újra a tivornya. Szabó Vincze, a kis irnok felült az asztal tezejére s nótát kezdett:

„Haragszik a feleségem,
Nem él egy kenyeren vélem;
Ütöm-verem, hogy megkékül,
Vagy megszépül, vagy megbékül . . .”

Balla Jani nem hallotta az utoljást; leült a ladikba, kiterelte a víz sebjére, letette az evezőt s nézte a habokat . . . Nem hallotta a vén Gabi hangját, a ki rimánkodott, hogy legyen kész reggelre a liszt, mert éhesek a gyerekek. Nem hallott, nem látott Balla Jani semmit, csak a habok esőndes susogását; „vissza jövök, várlak!”

Hisz hogyha várt volna! Telekürtölték a füleit hamis szóval, rágalommal és mi lett a vége?

Szerencsétlen csillag alatt született az a lány, vagy asszony . . . nem, ő előtte még lány, verje meg az . . . de ne verje mégse!

Ne verje, ne! S nézte tovább a habokat; nem vette észre, vagy nem törődött vele, hogy már rég elhagyta ladikájával a Balla-féle malmot.

Egy elszabadult fenyőszálat hozott a víz vég-

gel a ladiknak, a ladik megbillent, Jani kibukott belőle s felette összecsaptak a hullámok.

Az öreg Balla felállt a malom bögőjére, ernyőt csinált a szemei elé a két kezével, várta a „gyermeket.”

Nem mert elindulni, nyilván félt a zivatartól, pedig a víz csöndes, a habok se duródnak! — szolt élete párjához az öregebbik Balla János.

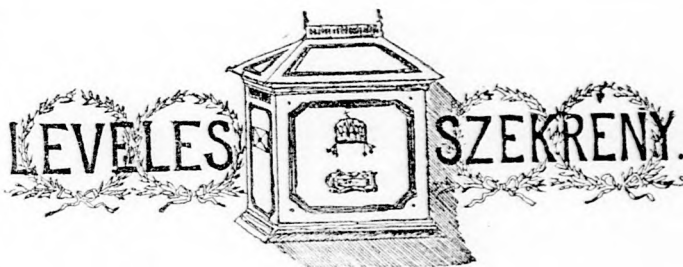
Hegedüs A.

Képeinkhez.

Az erdő télen. A tél még az erdő vadjai iránt is mostoha: eltakarja havával a galyak és lehullott levelek alatt sarjadzó kevéske táplálékot is, úgy hogy a melyik nem ért a hólepel felturásához, az akár éhen is halhat. Azért válnak a nemes vadak ilyenkor majdnem egészen szelidekké. Képünkön egy falka szarvas tekintgél jobbra-balra, mintegy keresve, hol akadna emberre, a ki valami takarmányfélével jól tartaná.

A budai alagút. Az ezredév alkalmából hozott képeink sorozatát ismét megtoldjuk egygyel: a budai alagút képével. Igaz, hogy ez nem a tulajdonképeni kiállítási épületek közül való, de hiszen maga Budapest a legszebb kiállítás, a melyet éppen olyan érdeklődéssel fognak megtekinteni az idegenek, mint a kiállítást.

Karácsony Ferencz urnak, Gánna-major. A birkanyájában kiütött betegségről oly kevésbé jellegzetes tüneteket közölt velünk, hogy azokból lehetetlen a baj okát megállapítani. Ezt különben is csak a helyszínen pontos vizsgálat után lehetne kideríteni, miért is ajánljuk végre igénybe venni egy állatorvos tanácsát, a mi annyival inkább áll érdekében, mert ily nagy mérvű elhullásnál az állatorvosnak fizetendő díj nem jöhet tekintetbe s csak hasznot hozó lehet.

Blaskovits Mihály urnak, Szabadka. A szőlők felujítása érdekében a kormány most léptetett életbe igen messzemenő intézkedéseket s a „Magyar agrár-és járadék bank” által kölcsönöket adat a szőlőtulaj-

donosoknak olyformán, hogy új szőlők ültetésénél csak az 5-ik évben kell a kamatokat s ezzel egyidejűleg a tőkét törleszteni. Első sorban azonban, az elpusztult hegyi szőlők felújítását vették tervbe s ilyenek birtokosainak adnak kölcsönt. Különben *egyeselek* kölcsönt nem kapnak, hanem csak több szőlőbirtokos szövetkezve együttesen és az úgynevezett hegyközségek. Tessék bővebb felvilágosítások nyérése végett a „Magyar agrár- és járadékbank“ igazgatóságához (Bpest, Erzsébet tér 13) fordulni.

Varga József urnak, *Anna-telep*. Maláta csirát a mondott czélra a legközelebbi sörgyárban szerezhethet. Másik kérdéséből nem tudjuk megérteni, hogy tulajdonképen miféle betegség ismertető jeleit tudakolja tőlünk. Tessék érthetőbben megírni kívánságát.

Vincze István urnak, *Abauj-Csány*. Langshan tyukokat vagy tojást rendelhet a debreczeni vagy szentimrei földmives iskola, esetleg a kolosmonostori gazd. tanintézet igazgatóságánál. — A méhkaptárak leírását és készítési módját lapunk egyik legközelebbi számában fogjuk hozni.

Több olvasóinknak. Langshan kakast és tyukot rendelhetnek a debreczeni vagy szentimrei földmives iskola, esetleg a kolosmonostori gazd. tanintézet igazgatóságánál.

B. J. urnak, *Örkény*. Nagyon sajnáljuk, de feltett kérdéseire nem adhatunk választ, mert seprőből egyáltalában nem szabad bort csinálni; azért az embert nagyon érzékenyen megbüntetik. Talán törkölyből akarja csinálni s toll hibából került kérdésebe a seprő?

Mayer M. urnak, *Cz.-Bereczell*. Köszönjük küldeményét, felhasználtuk. A verset majd a következő számok valamelyikében hozzuk. A talányjuttalmakat a szerkesztőség tüzi ki és adja.

T. V. urnak, *Hagymádfalva*. A kívánt cikket legközelebb majd megírjuk, de abból ilyen egyes esetekre egyenes haszon nem származik. Mert mi haszna van abból a társadalomnak, ha a gaztettek elkövetői elolvassák cikkünket, talán el is pirulnának titokban, de azután tovább folytatják mesterségüket. Ha valaki bűnös, az bűnhődjék, mert az olyan nem tanul addig, a míg rajta nem veszt egyszer. Minél hamarabb koppintanak az ujjára, annál könnyebben tér a jó utra s annál kevesebb kárt okoz embertársainak.

K. T. S. urnak, *Szabadszállás*. A kívánt számokat jövő számunkban megírjuk.

Kézmű. Eddig csupa külföldi czégeket tudtunk meg, a mivel önnek nem nagy szolgálatot teszünk. Ha azonban a minőséget is leírja, könnyebben adhatunk felvilágosítást, mert akkor tudjuk legalább azt, hogy milyen irányban kérdezősködjünk. Eddig csak azt tudjuk, hogy honnan hozatják a 2—5 forintosokat. Ilyenek kellenek?

Sz. A. urnak. Körülnézünk. Várja meg levelünket.

P. G. urnak, *Kis-Kun-Laczháza*. Köszönjük szíves fáradozását s a beküldött neveket. Mutatványszámot

valamennyinek küldtünk, nemkülönben a naptár iránt is intézkedtünk.

Báthory J. urnak. *Uj Szt. Anna*. Igazán nem tudjuk, hogy mivel bizonyítsunk olyasmit, a mit az egész világ tud. Talán hisznek nekünk az ön tamáskodói, ha elmondjuk, hogy magunk is voltunk Insbruckban nem egyszer s magunk is láttuk azt az arany erkély-fedelet s hogy van itt Budapesten még vagy ötvenezer ember, a ki szintén látta. Ha még ennek sem hisznek, akkor nem marad egyéb hátra, mint kivezetni őket Insbruckba, győződjenek meg saját szemekkel róla. Hanem magunk között legyen mondva, annak az erkélyfedélnek a cserepei tényleg szinaranyból voltak valamikor, de lassankint kihuzogatták s aranyozottakkal helyettesítették. Legközelebbi számaink egyikében majd elmondjuk annak is a történetét. Hát mit szólnának az ön tamáskodói, ha meglátnák egyszer a párisi Palais des Invalides (aggharezosok palotája) óriási aranyos kupoláját, ha még egy erkélyfedelen is fennakadnak.

Duráncsik J. urnak. Azt mi meg nem mondhatjuk, hogy megkapja-e, mert azt sem tudjuk, hová és miért folyamodott. Ha megírja világosan, talán szolgálhatunk felvilágosítással.

Pályacörök. A pályatesten fekvő művelt területek ép úgy a törvény oltalma alatt állanak, mint bármi más. Éppen azért a károsítókat éppen úgy fel lehet jelenteni s éppen úgy meg kell büntetni, mint bárhol egyebütt. Önökön van a sor, hogy károsítás esetén illetékes helyen panaszt tegyenek.

K. urnak, *Mező-Méhes*. A princzipális nem köteles ön helyett doktort és patikát fizetni és föl van jogositva arra, hogy ha az ön betegsége alatt helyettest kell fizetnie, a megfelelő összeget az ön fizetéséből levonja; hogy ez mennyit tesz ki, az a viszonyoktól függ. Ellenben nincs jogositva levonni olyan napidijakat, amelyeket ő maga meg nem fizetett.

Német A. urnak, *Csabrendek*. A kihágás megtörtént, a büntetés tehát jogos, csak az összeg nagysága ellen lehet kifogás. Irni kell egy folyamodást a pénzügyigazgatóságához, hogy szállítsa le 10 forintra, vagy ha ezt nem teszi, terjeszsze föl a kérelmet a pénzügyminiszterhez.

Derkovics L. urnak. Nagyon kár volt a reklamációt kidadni a kezéből, már most mivel bizonyítja, hogy az illető az órát megkapta? Ezen csak úgy lehet segíteni, ha az illető órát Szegeden ügyvéd által beperelteti.

Oszli János urnak. Ha a tanuk valami lényeges fordulatot adhatnak ügyének, próbálja meg a perújítást. Hogy milyen lesz a sikere ennek, édes barátom, azt mi innen sehogysem tudhatjuk. Minden attól függ, hogy mi az igazság.

Budapesti piac.

A gabona ára Budapesten.

Budapest, január 18.

Buza e hsten:

<i>Tiszavidéki</i>	76—82 kil. buza ára	6 frt 90—7 frt. 35 kr.
<i>Pestvidéki</i>	" " " "	6 " 85—7 " 30 "
<i>Fejérmegyei</i>	" " " "	6 " 85—7 " 30 "
<i>Bácskai</i>	" " " "	6 " 95—7 " 40 "
<i>Bánsági</i>	" " " "	6 " 85—7 " 35 "
<i>Rozsot</i>	mmázsánként	6 frt 25—6 frt 30 krral fizették.
<i>Árpa</i>	<i>sörfőzésre való</i> , mmként	6 frt 40 kr, 7 frt 80 kr.
	<i>szeszfőzésre való</i>	5 " 40 " 6 " 20 "
	<i>takarmánynak</i>	4 " 90 " 5 " 10 "
<i>Zab</i>	mmázsánként (uj)	6 " 10 " 6 " 45 "
<i>Tengeri</i>	" " " "	4 " — " 4 " 15 "

Liszt ára 100 kgként.

Sz.:	0.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
	12.20	11.80	11.20	10.40	9.70	9.30	9.—	7.60	5.60.

Buzakorpa finom 3.40 durva 3.50 frt. zsákkal együtt.

Egyéb magvak: *vörös lóhere erdélyi:* 30—40 frt; *luczerna* 34—40 frt; *baltaczim* 10—10½ frt; *muharmag* 5.50—6 frt; *mák* 18—20 frt; *tavaszi búkköny* 5½—6.00 forint; *bab* fehér nagyszemű 7.50—8.00 frt, — barna 7 frt, tarka 6 frt; *lencse* 9—13 frt, borsó 8.50—9.50 frt. *Köles* 5—5½ frt, *Kendermag* 8—75 frt.

Marhavásár fizetnek páronként: *Elsőrendű jármás ökörért* 330—350 frtig; *közép minőségű jármás ökörért* 260—300 frtig; *silányabb jármás ökörért* 200—240 frtig; *hízott magyar ökör* mm.-ként élősúlyban 25—31 frt, *hízott tarka ökör* 26—32 frt. *Fejés tehenc* Fehérszörű magyar tehén, darabonként 50—75, tarka tehén darabonként 70—140 frt. *Élőborju*. 1 kgr. élősúlyért fizetnek: *Elsőrendű borjuért* 46—47 kr; *közepes minőségű borjuért* 43—45 kr; *silányabb borjuért* 39—41 kr. *Vágott borju*. 1 klgr. hussúlyért fizetnek: *Elsőrendű borjuért* 62—64 kr; *közepes minőségű borjuért* 60—62 kr; *silányabb borjuért* 58—60 kr.

Sertésvásár. (Kőbánya.) 100 kgrkint élősúlyban, 4% és 45 kgr. levonás az életre. *Elsőrendű* 320—380 kilogr. nehéz sertésért 50—52 kr, *vidéki sertés könnyű* páronként 250 kilóig 44—46 kr.

Juhvásár. Hizlalt ürü páronként 16.00—21.00 frt gyenge minőségüért, páronként 6.00—12.00 frt.

Baromfivásár. Lud páronként 3.50—7.50 krig, kacsá 1.50—3.00 krig, tyuk 1.10—1.30 krig, esirke 70—1.20 krig, kappan 1.60—2.20 pulyka 3.00—4.80 krig

Takarmányvásár. Réti széna méterm. 2.50—3.20 kr, mohar 2.50—3.00 kr, zsupszalma 1.50—1.70 kr, alomszalma 1.20—1.45 kr, zabosbúkköny 0.00—0.00 kr, sarju 0.00—0.00 kr.

Vegyesek. Szalonna 53—59½ kr, csurgatott méz 26—28 kr, viasz 1.45—1.65 kr.

Tojás forintonként, friss 28—30, darab.

Mütrágyák. Thomas-salak 18—20% 3.20—3.40 frt, Thomas-salak 22—25% 3.35—3.60 frt. Kálitrágya 20—25% 2.50—2.80 frt. Vasgálicz Ia. 3.00—3.20 frt, Vasgálicz IIa. 2.75—3.00 frt. Rézgálicz 24.00—24.80 frt. (100 krgként 50 kgos Budapesten.)

Vizállás.

	Jan. 13—15.	Jan. 14—15.
	m é t e r	m é t e r
Duna:	Pozsony 1.14 1.12 Komárom 2.04 2.08 Budapest 2.22 2.80 Dun.-Földv. 1.89 9.06 Mohács 4.11 3.64 Gombos 3.67 4.17 Ujvidék 2.00 2.05 Zimony 0.77 3.00 Pancsova 1.49 1.64 Drenkova 0.50 3.64 Orsova 2.18 2.26 Sárvár 0.29 3.32 Győr 2.00 2.15	Kraszna: N.-Majtény 0.00 0.00 Tisza: M.-Sziget 0.45 0.46 Tekcháza 0.04 0.08 Tisza-Ujlak 0.20 0.— V.-Namény 0.96 1.15 Záhony (Cs.) 1.30 0.00 Tokaj 1.74 1.62 Tisza-Füred 2.06 1.97 Szolnok 1.89 1.72 Csongrád 0.29 2.25 Szeged 2.80 2.34 Törökbecse 1.36 1.37 Titel 1.94 1.84
Rába:	Zsolna 1.94 1.10 Trencsén 0.32 3.32 Szered 0.38 3.29 Zákány 0.54 3.45 Bács 0.09 0.90 Eszék 1.35 1.36 Sziget 1.72 1.82	Latorcza: Munkács 0.00 0.47 Óndova-T. Bártfa 0.15 0.20 Sztropko 0.42 0.— Hoór 0.20 9.40 Bodrog: Zemplén 3.54 2.60 Berettyó: B.-Ujfalu 0.30 0.45 Körös: Nagyvárad 3.08 0.13 Tenke 0.26 0.18 Borosjenő 0.22 0.20 Békés 1.70 1.70 Gyoma 0.50 1.62
Temes:	Kis-Kostély 0.05 0.05 Béga: Kiszető 0.43 3.69 Temesvár 0.03 0.77 N.-Becsker. 0.20 0.50	Maros: Déva 0.56 0.00 Arad 0.38 0.36 Makó 1.02 1.98
Szamos:	Deés 0.10 0.10 Szatmár 0.92 0.95	

Kis lottó-huzások.

— Január 15. —

Brünn	51	72	35	75	67
--------------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------

Január hó.

HETI NAPTÁR

N.-B.-Asszony-hava.

A hó és hét napjai	Római katolikus naptár	Protestáns naptár	Görög keleti naptár	N A P		H O L D	
				kel óra perc	nyugszik óra perc	kel óra perc	nyugszik óra perc
3. Kath. Ev. Menyegző lón galileiai Kánában. Ján. II. 1—11. — Prot. ev. Máté III. 13—IV. 11. — Gör. Ev. Márk I. 1—8.							
19 Vasárnap	E II. Ep. Jéz.	E II. Ep. Sára	7 G. Sz. Iván	7 42	4 39	9 30	9 36
20 Hétfő	Fáb. és Seb.	Fáb. és Seb.	8 Dom. György	7 42	4 41	9 44	10 40
21 Kedd	Ágnes sz.	Ágnes	9 Polieukt vt.	7 41	4 42	10 1	11 46
22 Szerda	Vineze	Vineze	10 Nisz. Gerg.	7 40	4 44	10 16	regg.
23 Csütörtök	B. A. elj. †	Imrike	11 Theodóz	7 39	4 45	10 33	— 54
24 Péntek	Timót p.	Timód	12 Tacziána	7 38	4 47	10 56	2 5
25 Szombat	Pál ford.	Pál ford.	13 Hermilau	7 37	4 49	10 26	4 18
26 Vasárnap	E. III. Ep.	E III. Ep.	14 G. Szabbás	7 36	4 50	9	4 29

Magyar Mezőgazdák Szövetkezete, Budapest, Alkotmány-utca 31. Váci-körút sarok.

Több évi tapasztalat után bebizonyult, hogy a legtökéletesebb és tartósságánál fogva a legolcsóbb és legtökéletesebb permeterzőgép a Vermorel-féle

„ECLAIR“

peronospora permeterző, mely eddig minden versenyen az első díjat nyerte el.

Kizárólagos magyarországi képviselő.

Ár 21 forint csomagolással.

„Azurin“ 1 frt 25 kr. kilogrammja,

„Rézgálic“ 25 frt métermázsánként,

„Raffaháncs“ 65 kr. kilogrammja.

Ajánlunk

legjobb minőségű és megbízható

vetőmagvakat

jutányos áron.

MAGYAR MEZŐGAZDÁK SZÖVETKEZETE.

KLÖSZ GYÖRGY

fényképészeti és műszaki műintézete

Budapest,

Városligeti fasor 49. szám alatt
(saját házában).

Villamos-vasut megállóhely a ház előtt.

Városi iroda a régi helyiségben: Kossuth-Lajos-u. 18., I. em.

Bor- és pinczekezelési kellékek

u. m. cognac, savtalanító por, borkősav, (vegytiszt) vízahólyag, dugaszok, dugaszoló- és czimkupakológépek, borszesz, JULIEN borderítőpor stb, legolcsóbb árban kaphatók

WATTERICH ARNOLD-nál

BUDAPEST,

Dohány-utca 5. szám alatt.

Arjegyzék ingyen.

Óltalmat hideg és nevedesség ellen egyedül és kizárólag csak az én világhírű

katonatiszti lópokróczaim

nyújtanak, melyek sok illetékes személyiség, gazdasítók, lótulajdonosok, uradalmi intézők és czirkusz igazgatók által mint meleg, tartós, elpusztíthatatlan, tehát legjobb lótakarók-ül elismertettek. Katonatiszti lópokróczaim igen simulékonyak, e szerint mint jó meleg ágytakarók-ül is alkalmazhatók. — Ezek igen nagyok élénk színű esikokkal és bordurral ellátva; árak: A. fajta 1 frt 60 kr., B. fajta 2 frt.

Sárgaszőrű flakker takarók

6 különféle esikkel és bordurral, komplet hosszú és széles 2 frt 50 kr., double erős és vastag, igen finom 3.50 kr. darabonként. Szétküldés jótállással utánvét mellett. Nem megfélelőért az összeg visszaadatik. — egyedüli megrendelési hely

M. RUNDBAKIN, WIEN,
Glockengasse 2.

Gubicz-féle gépgyár

jelenleg

Detrich Gyula

gépműhelye és ekegyára

Rákospalota, Bathányi-utca 5.

Ajánlja fa- és vasgerendelyes öntött és kovácsolt vasfeji egy- és többvasu ekéit; fa és vastengelyes taligáit; fa- és vaskeretű különféle boronáit, hengereit mélyítő- és porhanyító, valamint SACK-rendszerű ekéit. Mindennemű ekékhez tartalékrészeket, u. m. ekeöntvényeket, kormánylemezeket, acél szántóvasakat. Ajánlja répamivelő-eszközöit, u. m.: répakapákat, répakiemelő és réparakodó villákat; répafejszékét, répaszeletkampókat, legjutányosabb árakon.

Arjegyzék szívesen küldetik. 4963

„Millenniumi Lapok“

MILLENNIUM-JOURNAL * MILLENNIUMS-ZEITUNG

AZ EZREDÉVES KIÁLLÍTÁS KÖZLÖNYE.

Szerkeszti: GELLÉRI MIKSA.

Megjelenik minden hó 1., 10. és 20-án magyar és francia-német szöveggel, számos illusztrációval.

Előfizetési ára: egy évre 6 frt, félévre 3 frt.
Kiadóhivatal: Budapest, Üllői-ut 25. (Köztelek)

KIADÓHIVATALUNKBAN KAPHATÓ:

SZÓLEINK UJJÁALKITÁSA.

Írta: Baross Károly. Ára 1 frt. 4 tájrajz, 1 térkép és több ábrával illusztrálva. Tárgyalva az orsz. m. gazdasági egyesület által Peér, N.-Várad, N.-Károly, Arad, Paulis-Baraczka, Ménés, Kuvin, Világos, Muszka, Magyarád, Pankota, Versecz, Fehértemplom, Deliblat, Pancsova, Szeged, Kecskemétre rendezett szőlészeti tanulmányu tapasztalatait.

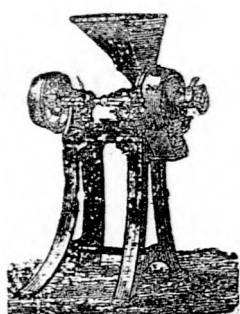
AMERIKAI SZŐLŐK

a Phylloxera elleni védekezésnél.

Írta: Dr. ROBOZ ZOLTÁN.

Ára 1 frt 50 kr.

„EXCELSIOR“ darálógépeket,

„Convex“,

és egyéb

szeeskaavágógépeket

járgány- és kézihajtásra.

Répvágókat,

Sack rendszerű ekéket, Fauler rendszerű trágyalészivattyukat Ventzki-féle gyors takarmányfülesztöket gyárt és szállít olcsó árak mellett

Friedlaender József

gépgyára

BUDAPEST, VIII., Kerepesi-ut 17. sz.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

STOWASSER J.

hangszergyáros, esász. és kir. udvari és hadsereg szállító

BUDAPEST, II. ker. Lánchíd-utca 5.

Ajánlja saját gyártmányú fuvó-, vonó- és ütőhangszereit és azok alkatrészeit valamint kitűnő hangú szoboralkat. Közégségi és tültői zenekarok felszereléséhez szükséges fuvóhangszerek a legjutányosabb árban és legelőnyösebb feltételek mellett szállítanak. Mindennemű hangszerek javítása a legolcsóbb ár mellett eszközöltetnek. Régi hangszerek becséreltetnek. Erős orgonahangú harmonikákból külön árjegyzék kérendő.

Iskola hegedűk 3frt-tól felfelé.

Közégségi dobok

!! NE TESSÉK ELFELEJTENI !!
ÉPPEN MOST JELENT MEG

és bárkinek kívánatra ingyen küldetik az országos hírű

„VULKÁN“

kaszák 1896-ra szóló új árjegyzéke,

a gyűjtőknek:

Pénzengedmény az árakból már 10 darab vételénél. ■

Ajándékok külön ingyenes kisorsolása, a kaszagyűjtők között nagy nyereményeket ígérő értékes

SORSJEGYEK

30 4ei játékjoggal, évenként 2-3 huzás.

Főnyeremények: 20.000, 30.000, 50.000 frt.

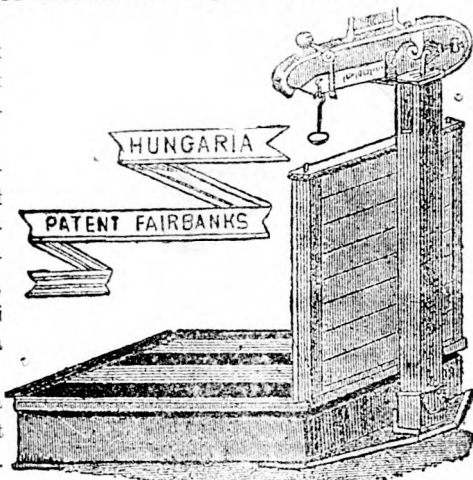
Bővebbet tartalmaz árjegyzékem, tessék egy levelezőlapon kérni.

HUSS GYULA, Devecser.

FAIRBANKS MÉRLEGEK

a legökéletesebb mérlegszerkezetek.

A szabadalmazott Fairbanks-mérlegek százados rendszerűek, tolösúlyos fémmérőkarral bírnak s a hidra tett terhet minden ponton egyenlően mérlegelik. Tartósság, pontosság és könnyű kezelésük fogva úgy hazánkban, mint a külföldön a legelső díjat nyert legkitűnőbb mérlegek.

Gazdasági, szekér-, marha-, zsák- és raktári mérlegeinket

ezélszerű és ezélnak megfelelő szerkezetükkel fogva különösen a gazdák, gazdaságok és uradalmaik részére legmoleggeben ajánljhatjuk.

A jutányos árakban, melyek súlyokkal számított jobb kivitelű tizedes mérlegek árainál nem magasabbak, a hitelesítés, csomagolás és loco vasutara való feladás költségei már befoglaltanak. — Gazdasági egyesületi tagok árkedvezményben részesülnek. Gyártásunk állami felügyelet alatt áll. Megrendelések közvetlen központi irodánkhoz, Andrassy-ut 14. címzandők. Árjegyzékkel, felvilágosítással szintén központi irodánk szolgál.

FAIRBANKS-TÁRSASÁG
mérleg- és gépgyár

Budapest, Andrassy-út 14. — Gyár: Ujpest.

Önműködő

vizszállító telepeket,

melyek mély völgyekből egyedül létező technikailag tökéletes szerkezettel szakadatlanul és önműködően szállítanak vizet magaslatokra,

épít a monarchia legnagyobb különlegességi gyára vízvezeték és szivattyukban

Ant. Kunz
Mähr. Weisskirchen.

Hirdetmény.

A jelenkor legnagyobb olcsósága AZ AMERIKAI MÉRLEG. Használható mindennemű a gazdaságban és háztartásban előforduló cikkek mészálásához, úgymint buza, rozs és mindennemű szemes gabna; továbbá széna, szalma, burgonya, répa, liszt, vaj, turó és élő állatok és bármely bolti cikkek mészálásához. — Ezen mérleg által már egy égető szükséglet képező háztartási cikkek lesz betöltve, melylyel a gazda gabnáját, a háziasszony pedig e'adó és bevásárolt háztartási cikkeit könnyen megmészálhatja. — Az amerikai mérleg erős, tartós vasszerkezetű és könnyen kezelhető.

A mérleg ára használati utasítással együtt az én költségemen szállítva.

200	300	400 kg. mérőképeség
2 frt 50	3 frt 50,	4 frt 50.

A mérleg elküldése utánvétel vagy a pénz előleges beküldése mellett történik.

Czím:

116

SOHR LIPÓT,
Somogy-Szill.

Ugyanott kapható a „Haladás“ KUKORICZA-MORZSÓLÓ, munkaképeség 15-20 mérő naponként könnyen akár egy gyermek által kezelhető, ára 3 frt 50 bérmentve.